

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: J. G., narozený X
bytem X

zastoupený advokátkou Mgr. Terezou Bártovou, LL.M.
sídlem Orelská 611/16, 101 00 Praha

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2023, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně Mgr. Terezy Bártové, LL.M., na náhradu nákladů řízení částku 3 900 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 12. 9. 2023, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 28. 12. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 330/2021 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, neboť podle posudku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Okresní správa sociálního zabezpečení Beroun (dále jen „OSSZ“) ze dne 27. 12. 2022 poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 10 %. Žalobce se současně domáhal i zrušení prvostupňového rozhodnutí.

2. Žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť vychází z nesprávného zjištění zdravotního stavu žalobce. Žalobce poukázal na to, že posudkový lékař žalované se v posudku nevypořádal dostatečně s odůvodněním, proč nebyl pokles pracovní schopnosti žalobce posuzován podle kapitoly V, položky 7b vyhlášky o posuzování invalidity, když nevyhodnotil schopnost žalobce vykonávat v budoucnu pracovní činnost a nerefletoval závěry ošetřujících lékařů žalobce, podle kterých je obtížně pracovní zařaditelný a očekává se u něj nutnost chráněného zaměstnání. Posudkový lékař žalované též nepřihlédl ke skutečnosti, že žalobce trpí depresivními stavy, které ho omezují v běžném životě. Žalovaná tak postupovala v rozporu s § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění ve spojení s § 2 odst. 1 a § 7 písm. g) vyhlášky o posuzování invalidity, když se nevypořádala s rozhodujícími skutečnostmi a dostatečně neodůvodnila výsledek posouzení zdravotního stavu žalobce a míru poklesu pracovní schopnosti žalobce. Žalovaná rovněž postupovala v rozporu s § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, když nepřihlédla ke skutečnosti, že je žalobce léčen pro depresivní stavy a trpí tak více zdravotními postiženími.
3. Přestože měl posudkový lékař k dispozici zprávy ošetřujících lékařů žalobce, které výslovně ukazují na obtížnější pracovní zařaditelnost žalobce pro poruchy adaptace a poruchy schopnosti dostatečné koncentrace pozornosti a na předpoklad chráněného pracoviště, tak posudkový lékař žalované ani jednu z těchto skutečností nezohlednil. Žalobce rozporoval posudkové zhodnocení žalované, ve kterém žalovaná poukázala na to, že žalobce nemusel ze zdravotních důvodů přerušit studium. Přitom poukázal na to, že u jedinců s diagnostikovaným Aspergerovým syndromem je častým jevem, že úspěšně vystudují střední nebo vysokou školu, ale následně nejsou pro svůj zdravotní stav schopni uplatnit své vzdělání v pracovním prostředí. Žalobce navíc vystudoval základní školu při individuální docházce a nadále je veden jako žák se speciálními potřebami s nutností podpůrných opatření. Žalobce má konflikty se spolužáky, projevuje výkyvy ve výkonu, k práci potřebuje více času a některé úkoly odmítá plnit. Žalobce poukázal na poslední lékařskou zprávu ošetřujícího lékaře MUDr. K., podle kterého je žalobce obtížně pracovní zařaditelný, a to pro poruchy adaptace, koncentrace, pro unikání myšlenek do oblasti nereálných představ a fobií. Žalobce rozporoval závěr žalované, která u něho konstatovala pokles pracovní schopnosti o 10 % s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je u něj zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7a. Žalobce má to, že jeho zdravotní postižení spíše odpovídá položce 7b vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž má za to, že u něho došlo k poklesu pracovní schopnosti minimálně v intenzitě I. stupně invalidity (35-40 %).
4. Žalovaná s ohledem na námítky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
5. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídít, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 10. 8. 2022 žádost o přiznání invalidního

důchodu.

7. V posudku o invaliditě ze dne 27. 12. 2022, č. j. LPS/2022/2013-BE_CSSZ, vypracovaném Okresní správou sociálního zabezpečení dospěla posudková lékařka k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je vysokofunkční Aspergrův syndrom s ritualizovaným chováním, impulzivitou a občasnými afektivními raptly, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nemění.
8. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky OSSZ vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 28. 12. 2022, kterým podle § 38 zákona o důchodovém pojištění zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10 % a není tedy invalidní.
9. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, ve kterých poukázal na to, že trpí vrozenou poruchou autistického spektra Aspergrův syndrom. Ačkoli nesnižuje intelekt, tak způsobuje, že nechápe přesně mnoho situací, zejména vztahy mezi lidmi a společenské normy. Znejišťují ho i malé změny (např. když mu ujede vlak nebo se ve škole posune plánovaný test), v důsledku toho má poruchy nálad a úzkosti. Je vyčerpaný, přetížený z mnoha věcí, kterým nerozumí. V takovém stavu není schopen se například několik hodin nebo i celý den soustředit či vykonávat jakoukoli práci. Zároveň se dostává do afektu, kdy se pak nevhodně chová, mluví a má konflikty s okolím. Do 4. ročníku střední školy postoupil jen proto, že se mu každý den intenzivně věnuje jeho matka, která je středoškolskou učitelkou. Po celou školní docházku pracuje s žalobcem asistentka pedagoga, která mu pomáhá usměrňovat chování, komunikovat s učiteli a spolužáky, motivuje ho k práci, zaznamenává náplň hodin, termíny testů a zkoušení. Informace pak předává matce žalobce. Žalobce se odkázal na posudek ošetřujícího psychiatra, který o žalobci konstatoval, že je obtížně zařaditelný, pravděpodobně najde zaměstnání jen na chráněném pracovišti. Vzhledem k jeho unavitelnosti bude schopen pracovat jen čtyři hodiny denně. Zdravotní stav zůstane takto dlouhodobě nepříznivý. K námitkám doložil vysvědčení z 1. – 3. ročníku a výpis vysvědčení za první pololetí 4. ročníku.
10. Posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 29. 5. 2023, a to na základě lékařských zpráv jako posudková lékařka OSSZ. Uzavřela shodně jako posudková lékařka OSSZ, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky se neměnila. Posudková lékařka uvedla, že by mohlo být hodnoceno podle kapitoly V položky 9a vyhlášky o posuzování invalidity, kde je uvedeno funkční postižení u poruch psychického vývoje. Pokles pracovní schopnosti je pro tuto položku dán procentním rozpětím 15-20 %. Pokud by měla být uznána invalidita prvního stupně, muselo by být hodnoceno podle kapitoly V položky 7b, kde je uvedeno středně těžké funkční postižení a pokles pracovní schopnosti je dán procentním rozpětím 30-45 % a byl by zvolen minimálně 35% pokles. K tomuto posudková lékařka uvedla, že se žalobce připravuje studiem na střední škole na své budoucí pracovní zařazení, studijní výsledky v prvních ročnících jsou velmi dobré, ve 4. ročníku je možné je hodnotit jako průměrné.

Nebylo nutné studium ze zdravotních důvodů přerušit, proto nebylo podle této položky hodnoceno. Posouzení proběhlo v nepřítomnosti žalobce.

11. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 29. 6. 2023, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se nejedná o invaliditu prvního, druhého nebo třetího stupně.
12. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 10. 1. 2024. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru psychiatrie. Posudková komise MPSV shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je porucha autistického spektra, resp. Aspergrův syndrom, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 9b vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 % z rozpětí 35 – 60 %. Míra poklesu pracovní schopnosti se pak již ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise uvedla, že oproti první instanci a posudkovému lékaři v námitkovém řízení nebyla duševní porucha hodnocena podle kapitoly V položky 7 vyhlášky o posuzování invalidity, tj. jako poruchy osobnosti, ale podle kapitoly V položky 9, poruchy psychiatrického vývoje, včetně pervazivní vývojové poruchy, pod kterou spadá i Aspergrův syndrom. Z důvodu této vrozené vývojové poruchy mozku zasahující chování, myšlení, citění byla a je schopnost přizpůsobení výrazně omezená, sociální interakce a interpersonální komunikace značně narušená, takže byl žalobce obtížně pracovně zařaditelný do běžného zaměstnání. U žalobce šlo o středně těžké postižení s podstatně sníženou úrovní sociálního fungování s narušením výkonu většiny denních aktivit. Pro hloubku poruchy tak byl zvolen 50 % pokles pracovní schopnosti. Naopak vadné držení těla a lehkou obezitu nevyhodnotila posudková komise jako posudkově významnou, není invalidizující. Žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. K datu vydání napadeného rozhodnutí tak šlo o invaliditu druhého stupně.
14. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
15. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje

žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

16. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
17. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vší dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu V, položku 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž v tomto posouzení se lišila od závěrů posudkových lékařů žalované a toto odlišení odůvodnila tím, že porucha autistického spektra, resp. Aspergrův syndrom je řazen mezi poruchy psychického vývoje, nikoli mezi poruchy osobnosti. V návaznosti na toto podřazení pod položku 9b pak stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 50 %, přičemž rozpětí pro tuto položku činí 35 – 60 %. Ve shodě s posudkovými lékaři žalované též nijak stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise uvedla, že vyšetření žalobce při jednání je v souladu s nálezy ošetřujícího psychiatra. Poukázala pak na rozvolněné myšlení, velmi výrazné narušení pozornosti s tím, že žalobce nedokázal zachytit podstatu věci. Kontakt žalobce s realitou je významně narušen, emotivita je nepřiléhavá. Posudková komise také poukázala na výraznou infantilitu a nezralost žalobce, zároveň přihlédla k tomu, že byl žalobce schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Posudková komise zhodnotila postižení žalobce jako středně těžké, a to s podstatně sníženou úrovní sociálního fungování s narušením výkonu většiny denních aktivit. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatné zdravotní postižení, které jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Řádně odůvodněno bylo i

zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise odůvodnila, proč oproti hodnocením posudkových lékařů hodnotila podle jiné položky téže kapitoly, přičemž i následně hodnotila postižení žalobce jako středně těžké s narušením výkonu většiny denních aktivit, což odpovídá referovaným potížím žalobce. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnili.

18. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z neúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 10. 1. 2024. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž vysvětlila, z jakého důvodu se odlišila od závěrů posudkových lékařů žalované (zejména uvedla, že porucha autistického spektra Aspergrův syndrom odpovídá poruše psychického vývoje, nikoli poruše osobnosti), zároveň závěry posudkové komise korespondují se závěry ošetřujícího psychiatra žalobce, který poukazoval na obtížnou pracovní zařaditelnost žalobce; tuto skutečnost naopak vůbec nezohlednily posudkové lékařky žalované, které toliko odkázaly na to, že žalobce studuje, je ve čtvrtém ročníku a připravuje se tak na budoucí pracovní zařazení. Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznegli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
19. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 50 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně podřadila zdravotní postižení pod příslušnou položku vyhlášky o posuzování invalidity, čímž pak také nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce, když nezohlednila jeho budoucí obtížnou pracovní zařaditelnost. Žalovaná tak nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 2 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo i k nesprávnému posouzení žádosti žalobce o přiznání invalidity prvního stupně.

Závěr a náklady řízení

20. Soud vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek

Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 10. 1. 2024, jakož i lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).

21. Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí a v této souvislosti připomíná, že zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně je věcí úvahy soudu a leží mimo dispoziční sféru účastníků řízení. Není procesním právem žalobce domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007 č. j. 1 As 60/2006-106, č. 1456/2008 Sb. NSS). Soud v projednávané věci neshledal důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť není vyloučeno, že by mohla vady napravit žalovaná v dalším řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34).
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 3 900 Kč. Tuto částku tvoří odměna za tři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání dne 13. 7. 2023 – § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] spolu se třemi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupkyně žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. února 2024

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

